

μένα. Νά μὴ λησμονηθῶ παιδιά μου... γιὰ μὲ ποῦ φεύγω αὐτὸ εἶναι τὸ πολυτιμότερο πράγμα, νά μὴ λησμονηθῶ...

» Οὐδέποτε ἀμφέβαλλα γιὰ τὴν ἀγάπη σας, ἔνοιωσα ὅτι ἡ μεγάλη σας ἀγάπη ἦταν ἐκείνη ποῦ σᾶς ἔφερε καὶ τὴν παραφοράν. Σὰν μὲ ἀγαπούσατε ὀλιγώτερον δὲν θὰ σᾶς ἔκαμνε ἐντύπωσιν ἢ ἀναχώρησίς μου. Καὶ γι' αὐτὸ θέλω νὰ σᾶς πῶ ἀκόμη, ἂν συνέπιπτε καμμιά μέρα νὰ ἔλθῃ σὲ σᾶς ἓνας ἄνθρωπος συντετριμμένος ἀπὸ τὴ λύπη, καὶ ζητήσῃ γιὰ παρηγοριά νὰ μιλήσῃ γιὰ μένα, μὴν ξεχάσετε, σᾶς παρακαλῶ, πῶς κανένας εἰς τὸν κόσμον δὲν μὲ ἀγάπησεν, ὅπως αὐτός, καὶ ὅση εὐτυχία μποροῦσε νὰ μοῦ δώσῃ μία ἀνθρώπινη καρδιά μοῦ τὴν ἔδωκεν ἢ δική του. Καί, ὅταν ἐντὸς ὀλίγου ἔλθῃ ἐκείνη ἡ μεγάλη στιγμή ποῦ ὁ θάνατος θὰ φτερουγίζῃ ἀπὸ ἐπάνω μου, αὐτός θὰ ἦναι ἐκεῖνος, ποῦ θὰ μοῦ κρατῇ τὸ χέρι, καὶ δικά του θὰ ἦναι τὰ λόγια ποῦ θ' ἀκούω ὡς τὴν τελευταία μου πνοή...

» Χαίρετε! Σᾶς γράφω τώρα, ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ ὕστατον χαῖρε, θὰ τὸ πῶ ὅσον ἀργότερα μπορέσω καὶ ὅλη μου ἡ ἀγάπη, ὅλος μου ὁ πόθος, αἱ ἀναμνήσεις μου ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποῦ εἶσθε μικρά καὶ χίλιες ἀκόμη εὐχὲς καὶ ἓνα εὐχαριστῶ θὰ ἦναι ἐκεῖ μέσα. Χαῖρε Τάγε! Χαῖρε Ἑλληνιστοί! Διὰ τελευταίαν φορὰν χαίρετε!

Ἡ μητέρα σας»

[Κατὰ τὸ Γερμανικόν]

ΦΩΦΩ Π. ΠΡΑΤΣΙΚΑ

* ΣΕ ΜΙΑ ΜΙΚΡΟΥΛΑ *

ΝΕΑ ὄνειρα μοῦ ἔφερεν ἡ φωνή σου
Σὰν πρώτη σὲ ἀπάντησα φορὰ,
Μ' ἐκύτταξες μὲ μάτια φλογερὰ,
Καὶ τὴν καρδιά μου μάγεψ' ἡ μορφὴ σου.

✱

Σὰν εἶδα τὰ ξανθὰ σου τὰ μαλλιά,
Τὰ χεῖλῃ σου τὰ κοραλλοβαμμένα,
Ξανάνιωσ' ἡ ψυχὴ μου καὶ γιὰ σένα
Ξέχασα τὴν ἀγάπη τὴν παλιὰ.

✱

Ὡ κόρη λατρευτὴ, χαριτωμένη,
Τῆς ἀνοιξὸς τὸ πει' ὡμορφο λουλουδι,
Ἐσὺ 'σαι, ὦ μικροῦλά μου ἐρωμένη,
Κι' ἂν φεύγῃς, ὦ γλυκὴ μου ἀγγελουδι,
Κι' ἀπὸ μακρυὰ, ἡ ψυχὴ μου μαγεμένη
Γιὰ σὲ θὰ ψάλλῃ Ἐρωτος τραγοῦδι.

(Ἀπὸ τὸ Ἰταλικόν τοῦ Att. Marano : Fiori Sparti)

Φ.

* ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ *

* Ι. Α. ΑΡΣΕΝΗ : ΜΙΧ. Α. ΡΑΦΑΗΛΟΒΙΤΣ "ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ,, * 12^{ον}